

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mieli broliai ir seserys Kristuje,

Kol gyvename šitame kūne, laikas nestovi vietoje ir neša mus kismo upe. Vieni laiko upe plaukiame pasinaudami valtimi ir burėmis, judėdami link pasirinkto uosto, kiti... kaip šapeliai – tik kad pasroviui, nežinodami į kokį krantą ir kada būsime išmesti. Kristus dovanoja mums savo Bažnyčią, kaip laivą, kad burėse pučiant Šventosios Dvasios vėjui, judėtume link amžinojo gyvenimo uosto, vieni kitus drąsindami, stiprindami, o svarbiausia – mylėdami. Nebijokime dalintis tuo, kad esame Bažnyčioje ir Bažnyčia, kad turime tikslą, kad su Dievo pagalba jo siekiame, kad žemiškojo gyvenimo laikas yra baigtinis ir verta tikėti ir viltis amžinojo gyvenimo su Dievu ir Dieve pažadais.

O kol dar esame šioje žemėje... buitį mūsų nepaleidžia. Štai kad ir bazilikos remontas, kuris matomai juda pirmyn. Savotiškai gerai, kad nebuvo žiemos, daugelis lauko darbų galėjo būti tęsiami be ilgo perstojo. Galutinai užbaigtas pietinis bokštas ir išorinės sienos, liko tik šiaurinio bokšto smailės medienos keitimas, skardinimas ir sienų sutvarkymas, kas leis pabaigti ir viso likusio stogo apskardinimą. Viduje šiuo metu labai daug dulkių, nes šveičiamos sienos ir ruošiamos dažymui. Spalviniai sprendiniai dar nepatvirtinti, bet pažadu, kad su jais bus supažindinta visa bendruomenė, kad žinotume, kodėl ir kaip buvo parinktos spalvos bei dekoru detalės, jog tai nėra paskirų asmenų skonio dalykas.

Parapijos namuose gyvenimas verda kaip bičių avilyje. Sausis buvo pilnas įvykių ir renginių, bet turėjome ir nemažai laidotuvių. Pastebėjau, kad neįprastai daug buvo pasirinkusių šarvoti ir laidoti kremuotus savo artimųjų palaikus. Primenu, kad, nors Bažnyčia ir nedraudžia tokios praktikos, vis dėlto pirmumas teikiamas atsisveikinimui ir laidojimui su kūnu. Kol gyvename šioje žemėje, kūnas yra mūsų sielos buveinė ir namai, per kuriuos ir kuriuose bendraujame vieni su kitais, todėl taip svarbu pagerbti artimojo kūną ir jo atmintį apgaubti bei pašventinti malda. Fizinis patogumas ar pigumas ne visada yra geriausias pasirinkimas, ypač tada, kuomet kalbame apie žmonių santykius. Reikia išbūti, išgedėti, atsisveikinti, galiausiai užtrunka laiko tiesiog patikėti, kad tas žmogus, kuris dar vakar buvo šalia, jau kūnu nebebus, ir teks kliautis tik dvasios ir maldos ryšiu.

Upytės parapijoje vyko retas mūsų parapijos istorijoje dalykas – kanoninė Panevėžio vyskupo vizitacija. Ji ir parapijai, ir vyskupui yra naudingas dalykas. Leidžia vieniems kitus geriau pažinti, bet kartu ir įdėmiau pasižiūrėti, ar ir kaip vyksta išganymo ir rūpesčio žmonėmis ir jų sielomis darbas. Galime tik pasidžiaugti, kad kažką darome, o daugiausiai daro Dievo Dvasia, įkvėpdama ir suburdama tikinčiuosius draugėn mestis, garbinti, augti šventume ir Dievo bei artimo meilėje. Svarbiau nei finansinė parapijos situacija yra jos sielovadinė būklė, kurioje ir Dievo malonei, ir mums dar yra kur pasitempti. Ar jau visi gyvenantys Upytės parapijoje žinome ir esame patikėję, kad Dievas per savo Sūnų Jėzų Kristų mus begaliniai myli ir kviečia tą meilę priimti savo gyvenimu? Ar jau visi

savo silpnume, klaidose ir baimėse esame patyrę Dievo begalinį gailingumą ir atleidimą, išlaisvinimą iš sumeluoto gyvenimo iliuzijų ir išgydimą iš mūsų Dievą garbinti ir mylėti trukdančių ligų bei priklausomybių? Ar visi Upytės parapijoje atpažinome susietumą vieny su kitais ir bendrą atsakomybę mylėti Dievą ir artimą taip, kaip Kristus evangelijoje moko? Taip kad tikrai dar turime kur augti, Dievui ir mūsų parapijos šventiesiems globėjams užtariant.

Kitas laikraščio numeris pasirodys tik prieš Velykas, o iki jų dar laukia Pelenų trečiadieniu (š. m. vasario 26 d.) prasidedantis gavėnios laikotarpis. Nors neturėjome tikros žiemos, bet niekas mums netrukdo turėti tikrą gavėnią – atgailos ir atsivertimo metą, kad švęsdami Velykas, švęstume tikrąjį savo atgimimo, naujojo „aš“ Kristuje pavasarį. Kitaip, ar bazilikos, ar namų remontas, ar naujas drabužis bus tik išorinis pasikeitimas, mados klyksmas, paliekantis mūsų vidų tuščią. Atnaujinkime vidinį sielos gyvenimą, tuomet iš išorės pasikeitimai turės išliekančią ir aktualią vertę. Galiausiai, kad mūsų žemiškieji gyvenimai kūne nebūtų tik „žvangantis varis ir skambantys cimbolai“ (1 Kor 13, 1), o būtų niekada nesibaigianti meilė.

Kartu maldoje ir meilėje,

kun. Gediminas Jankūnas

GRUODŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rugilė Duliūtė

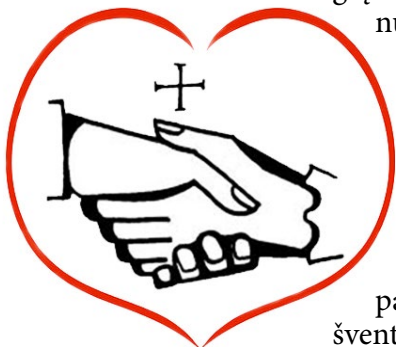
„Adventas tebūnie proga apvalyti mūsų santykį su praeitimi, nuskaistinti mūsų atmintį,“ – sakė popiežius Pranciškus. Tad gruodžio 1-ąją, žyminčią ne tik žiemos pradžią, bet ir naujų liturginių metų pirmąją adventinio vainiko žvakę, šventomis Mišiomis, kurias aukojo kunigas Eugenijus Styra, pradėjome Kristaus laukimo keturių savaitių laikotarpį. Tos dienos rytą „Vilties“ salėje susirinkę vaikai, besiruošiantys Pirmajai Komunijai, kartu su Upytės tradicinių amatų centro vadove Aušra Sidoroviene pynė savuosius advento vainikus, kuriuos vėliau galėjo parsinešti namo.

Gruodžio 7 d. miestelio gyventojai buvo kviečiami į studijos „Svirplys“ teatralizuotą koncertą „Kalėdų stebuklo belaukiant!“, po jo buvo įžiebta pagrindinė miestelio eglutė. Po vakaro šv. Mišių įvyko bendras Krekenavos bazilikos, seniūnijos ir kultūros centro padėkos vakaras. Jo metu dėkojome už visus geradarius, savanorius bei rėmėjus. Džiaugiamės bendradarbiavimu ir bendryste!

Gruodžio 13 d. parapijos namai skambėjo nuo jaunų balsų ir maldų. Tą vakarą įvyko ketvirtasis jaunuolių, besiruošiančių Sutvirtinimo sakramentui, susitikimas. 18 val., kiek netikėtai ir nelauktai, tačiau entuziastingai, kartu su Panevėžio krašto jaunaisiais skautais šventėme šv. Mišias. Na, o vakaras tuo tikrai nesibaigė, likusieji stipriausieji skubėjo į virtuvę, kur parapijietės Rasos paruoštą tešlą minkė, kočiojo ir visaip kitaip savomis rankomis apdirbo, kad tik pagamintų kuo gražesnius ir skanesnius kūčiukus, kurie vėliau gausins vienišų senelių stalus. Miltais nubalintas liko ne tik stalas ir rankos, bet ir visų veidai bei šypsenos.

„Visuomet džiaukitės Viešpatyje, ir vėl kartoju – džiaukitės.“ (Fil 4, 4) Trečiąją – džiaugsmo – advento sekmadienį turbūt ir nebuvo kito pasirinkimo. Gruodžio 15 d. tradiciniai kasmėnesiniai Švč. Mergelės Marijos atleidai tapo tarsi vaiku, kuris niekaip nesugeba išlaukti Kalėdų ryto ir pirma laiko pradeda kryžštauti. *Gaudete* sekmadienis – taip pat reta proga išvysti rožinę liturginę spalvą, kuri naudojama tik kelis kartus per metus. Bene didžiausia nuostaba liko atvykusio vyskupo Lino Vodopjanovo akyse, kuomet jis suprato, kad ne jis vienas šiandien bus pasipuošęs. Po šv. Mišių parapijos merginos suruošė vaikų ir jaunimo gamintų kūčiukų ir „Carito“ dovanų lauknešėlius, kuriuos išskubėjo nešti vienišiams seneliams.

Dažnai mums reikia ir tenka stipriai nuspausti stabdžių svirtelę, kad sugebėtume nors stabtelėti, atsi-
gręžti ir stoti akistaton su savo

nuodėme. Gruodžio 20 d., penktadienį, turėjome galimybę stabtelėti. Laikinuosiuose parapijos maldos namuose vyko susitaikinimo pamaldos, sugražinusios rimtį ir susikaupimą, kad atvira širdimi pajėgtume priimti didžiąją šventę – Kristaus gimimą.

Gruodžio mėnesį Panevėžio bažnyčiose tikintieji turėjo galimybę pasimelsti prie palaimintojo Teofiliaus Matulionio relikvijų. Gruodžio 21 d. Krekenavos bazilikos choras vyko į Panevėžio Švč. Trejybės bažnyčią sutikti palaimintojo relikvijas ir giedoti šv. Mišiose. Dėkojame kunigui dekanui Pavel Andžejevski už choro pakvietimą.

Pasiruošimas šventoms Kalėdoms šiais metais kaip niekad buvo intensyvus – nuo rudens pradžios dėl vidinių bazilikos remonto darbų meldžiamės laikinuose parapijos maldos namuose, bet gražiausią žiemos šventę – Jėzaus gimtadienį – turėjome galimybę švęsti bazilikoje. Paruošti bažnyčios vidų pamaldoms pasirodė išties nemenkas iššūkis. Bendromis jėgomis sukonstravę laikiną altorių – tikrų tikriausiasis ēdžias gimusiam kūdikėliui Jėzui – bei atlikę kitus darbus su nekantrumu laukėme pamaldų bazilikoje.

Gruodžio 24 d. Kūčių vakarienė tradiciškai vyko Krekenavos globos namuose. Kun. Gediminas seneliams linkėjo stiprybės ir sveikatos, giedojo giesmes, o vėliau visus nudžiugino armonikos garsais.

Kalėdų naktis prasidėjo vargonininko Manto Masioko ir Divilės Barzdaitės muzikos koncertu. Piemenėlių šv. Mišių pradžioje šiaudais nubarstytu bazilikos grindiniu pajudėjo šventinė procesija, gimęs kūdikėlis Jėzus užmigo šieno pataluose, o mes šventėme Jo gimimą. Šv. Mišių metu giedojo nykštukų – vaikų ir jaunimo choras, ir nors dėl bazilikos remonto darbų mikrofonų nebuvo, jų balsai pasiekė mūsų ausis ir širdis. „Džiaugsmingai eikim garbinti!“ – skambėjo iš bazilikos aukštybių ir negalėjai nepaklusti. Po šv. Mišių patarnautojai dalino Jėzaus gimtadienio tortą, klebonas pasipuošęs žibančiais lempučių karoliais bei nykštuko kepure dar kartą sveikino susirinkusius. Visų akys negalėjo nespindėti: juk gimė Dievo Sūnus – Išganytojas.

Šv. Kalėdų anktų rytą, darganotą ir lietingą, tačiau ne mažiau džiugų ir iškilmingą šv. Mišiose sveikinome gimusį Viešpatį, klausėmės klebono skaitomo vyskupo Kalėdinio sveikinimo, Gerąja Naujiena klebonas skubėjo dalintis ir su Upytės bei Vadaktėlių parapijiečiais.

Dėkojame prisidėjusiems prie maldos erdvės paruošimo, sakome ačiū „Rasingos“ kolektyvui už kalėdinį keksiukų tortą, Danutei Ropienei už obuolių pyragą, Justei ir Andriui Katavičiams už tortą choristams, tautodailininkei Rasai Družienei ir dailės mokytojai Daivai Galvanauskienei už Prakartėlę parapijos namų lange ir karpinį salėje, „Scandagros“ atstovams Algiui ir Zitai Vasiliauskams už eglutę prie šv. Pranciškaus.

Gruodžio 31 d. vakarą susirinkome į Upytės bažnyčią. Šv. Mišiose dėkojome Viešpačiui už senuosius metus. Po padėkos pamaldų suskubome į parapijos salę, kur ragavome Upytės zakristijono Tomo pagaminto plovė, klausėmės Upytės tradicinių amatų centro folkloro ansamblio „Vešeta“ muzikos garsų, šokome ir dainavome. Dovanojome savo šypsenas ir juoką vieni kitiems.

Palaimingų Viešpaties metų ir teveda mus Jis savo keliais!

SAUSIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė, Rugilė Duliūtė

Naujųjų 2020-ųjų Viešpaties metų pirmąją dieną parapijiečiai buvo pakviesti į vakarines 18 val. šv. Mišias, kuriose buvo švenčiama Švč. Mergelės Marijos Dievo Gimdytojos iškilmė. Kadangi tai buvo trečiadienis, prieš šv. Mišias dar buvo galima sudalyvauti ir Švento Rašto studijose. Po iškilmės turėjome progą susirinkti bendrai agapei parapijos „Vilties“ salėje, kur ne tik vaišių netrūko, bet ir dainos skambėjo. Senųjų metų palydėjimą šįkart „perleidusi“ Upytės parapijai, Krekenava šventė jau atėjusius Naujuosius!

Sausio 3 dieną, penktadienį, parapijos vaikai ir jaunimas turėjo išvyką. Kartu su klebonu kun. Gediminu aplankė Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros, Švč. Trejybės bei Petro ir Povilo bažnyčių prakartėles, Panevėžio miesto eglutę. Taip pat drauge šventė šv. Mišias, vakarieniavo ir klausėsi Rugilės pasakojimo iš naujametinio Taize susitikimo Vroclave, Lenkijoje. Tai buvo klebono ir parapijos padėka vaikams ir jaunimui už dosnią tarnystę Kalėdų šventėse!

Sausio 5 dieną, sekmadienį, Krekenavos parapijoje vyko Trijų karalių šventė. Po šv. Mišių iškilmės, parapijos vaikai ir jaunimas rinkosi į parapijos namų „Vilties“ salę, kur prisiminė ir suvaidino Jėzaus gimimo bei trijų karalių apsilankymo istoriją: „Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti“. Išklaušę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis. Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi. Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, jį pagarbino. Paskui jie atidengė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros. Sapne įspėti nebegrįžti pas Eroda, kitu keliu pasuko į savo kraštą.“ (Mt 2, 1–2, 9–12) Vaidinusiems išradingumo netrūko, tad improvizuotas spektaklis sulaukė aploдимentų, o aktoriai – saldžių dovanų. Sako, kad tikrąją Trijų karalių dieną, sausio 6-ąją, Krekenavoje ir apylinkėse buvo pastebėti vietiniai trys karaliai, su dainomis ir dovanomis lanke parapijiečius ir džiuginę netikėtais vizitais tokių svečių nesitikėjusius.

Sausio 10 dieną, penktadienį, gausus parapijiečių šeimų būrys kartu su kun. Gediminu Jankūnu vyko į renginį intriguojančiu pavadinimu „Prieskoniai santuokai“ Vilniuje. Šio kulinarinio šou autorius ir vedėjas filipinietis kunigas Leo Patalinghug iš JAV kvietė šeimas iš visos Lietuvos į išskirtinę evangelizaciją, kurios tikslas – sustiprinti šeimas Dievo meilėje. Renginyje dalyvavę mūsų parapijos sutuoktiniai dėkojo savo klebonui, kad buvo pakviesti tokiais netikėtais patirčiais.

Sausio 12, sekmadienį, šv. Mišiose meldėmės už Laisvės gynėjus, o vėliau rinkomės vidiniame parapijos namų kieme, kur visų laukė Atminimo laužas, skirtas Sausio 13-osios aukoms atminti. Žvarbią dieną visus šildė arbata ir to laikmečio dainos, kurias atlikti padėjo „Lokaušos“ ansamblietės.

Pirmieji šiais metais kasmėnesiniai Švč. Mergelės Marijos atleidai sulaukė piligrimų iš Panevėžio Šv. Juozapo globos namų, šv. Mišias aukėjo ganytojas Linas Vodopjanovas OFM. Siaučiant vėjams ir lietums sulaukiame labai mažai piligrimų atlaiduose pamaldoms laikinai persikėlus į parapijos namus, tad labai džiaugėmės atvykusiais maldininkais!

Sausio 19 dieną, sekmadienį, klebono kun. Gedimino pakviesti parapijoje svečiavosi būsimi nuolatiniai diakonai su šeimomis. Dalyvavę kartu su parapijiečiais šv. Mišiose, svečiai vėliau turėjo progą pabendrauti su parapijiečiais, personalu ir susipažinti, koks gyvenimas verda mūsų parapijoje. Bendros agapės metu prie kvapnaus kugelio buvo išsakyta mintis, kad mūsų parapijoje labai gyvas gyvenimas, jog viskas virte verda prieš sekmadienio šv. Mišias, visi turi savo pareigas ir atsakomybes, vyksta didelis judėjimas, o paskui viskas nurimsta ir įvyksta stebuklas – susitikimas su Kristumi Eucharistijoje.

Sausio 23 dienos vakarą klebonijos antrame aukšte rinkosi posėdžiui pastoracinės ir ekonominės tarybų nariai. Ataskaitiniame posėdyje buvo aptarti praėjusieji metai, parapijos finansinė padėtis, laukiantys iššūkiai ir rūpesčiai, vykstantys bazilikos remonto darbai. Tarybos atsinaujino savo sudėtimi, buvo sudarytas šių metų veiklos planas.

Popiežius Pranciškus nuo

šių metų kasmet III eilinio laiko sekmadienį kviečia tikinčiuosius skirti daugiau dėmesio Šventajam Raštui. Tad sausio 26 dieną parapijiečius kvietėme atsinešti savo namuose turimus Šventuosius Raštus, buvo atliekama ypatinga apeiga.

Specialų palaiminimą klebonas suteikė dažniausiai Dievo žodį skaitantiems, pagerbdamas ir padėkodamas visiems, kurie sekmadieniais ir kitomis dienomis prisiima šią tarnystę parapijoje. Po šv. Mišių „Vilties“ salėje visus sušilti pakvietė mobili kavinė „Solidarumo kava“. Šios kavinės „darbuotojai“ – penki Panevėžio jaunimo dienos centro jaunuoliai, turintys įvairias negalias, kurios jiems netrukdo keliauti po savo kraštą ir skirtingose vietose trumpam įkurti jaukią kavinę su skaniai kvepiančia kava. Džiaugėmės tokia proga, laukėme svečių, patys pyragus kepėme ir taip pat jaunuolius vaišino. Tikimės, kad mūsų šypsenos šildė kavinukės šeiminkus, o auka už puodelį karštos kavos padės jiems ir toliau šio projekto nenutraukti. Beje, dėkui Pauliui už koncertinį pasirodymą! Tai buvo netikėta dienos pabaiga, dar daugiau šypsenų įžiebusi visų veiduose.

Nežiemiškas sausis, matyt, sutiks tokį patį vasarį. Menka bėda! Svarbiau, kad mūsų širdyse nebūtų vietos žvarbai! Kadangi bet kokį šaltuką tirpdo bendrystė, parapijoje bando įsitvirtinti šv. Mortos būrelis, bet apie tai jau kitoje kronikoje!

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS PARAPIJOS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Gruodžio mėnuo – žiemos mėnuo, nors už lango jaučiasi tikras pavasaris. Gruodžio 11 d. Upytėje vyko eglutės įžiebimo šventė, šiais metais ta šventė turėjo persikelti į mokyklą, nes parapijos salė buvo užimta kitiems tikslams. nežiūrint to, eglutė prie Upytės bažnyčios buvo gražiai ir audringai įžiebta ir visiems liudijo kad tamsa nėra baisi, ji nugalėta Dieviškos šviesos.

Gruodžio 16 d. parapija prisidėjo prie seniūnijos ir neįgalųjų centro vienišų ir neįgalių žmonių lankymo. Šiais metais buvo aplankyta 20 žmonių. Buvo malonu išgirsti vilties ir džiaugsmo žodžius, kad tie žmonės jaučiasi laimingi, neužmiršti.

Gruodžio 22 d. skautai atvežė mums Betliejaus ugnį, kuri buvo uždegta iš tos vietos, kur gimė Kristus. Kiekvienas, kuris norėjo, galėjo parsinešti šios ugnies namo ir taip papuošti savo Kūčių stalą.

Na, o jau Kalėdas šventėme tikrai iškilmingai! Norisi pasidžiaugti, kad ne tik Kalėdų dieną, bet ir kiekvieną sekmadienį daugiau žmonių vis atranda, kad sekmadienio šventimas bažnyčios bendruomenėje yra palaima ir kartu tikėjimo bei vilties sustiprinimas.

Labai norisi padėkoti Algiui Budriui už parūpintą gražią, aukštą eglutę bei Algiui Dauderiui už eglisakes.

Sausio mėnesį jau porą kartų buvo susitikę Upytės parapijoje dirbantys darbuotojai. Buvo aptariami einamieji klausimai, sesė Ingrida pristatė parapijos situaciją: pasidžiaugė vykstanta veikla, parapijiečiais ir pasidalino rūpesčiais. Buvo svarstoma dėl darbų pasiskirstymo. Naujasis ūkvedys, kuriuo dalinsimės su Krekenavos ir Vadaktėlių parapijomis, Gediminas Kaspariūnas tvarkys bažnyčią bei šventorių ir aplinką prie parapijos namų. Taip pat buvo aptarta kaip bus švenčiamas Dievo žodžio sekmadienis.

Sausio 30 d. Upytėje vyko pastoracinės ir ekonominės tarybų posėdis. Buvo atnaujinamas ir peržiūrimas tarybų

statusas. Pristatyta finansinė ir pastoracinė ataskaita. Aptarti šių metų laukiami darbai: projekto rašymas dėl ekrano, kurio pagalba bažnyčioje būtų visi parapijiečiai įtraukti į bendrą giedojimą; parapijos namų laiptinės remontas (ieškoma darbininkų), finansinė situacija. Ir paskutinis klausimas, kuris užėmė daugiausiai dėmesio – kanoninė Panevėžio vyskupo parapijos vizitacija. Bendrai aptarėme, kaip sutiksime vyskupą, kokie procesai įeina į vizitaciją. Aptarti užduoti klausimai apie Upytės kaimo socialinę ir religinę situacijas, kas vyksta parapijoje, kokie iššūkiai ir kt.

Po posėdžio visi, kas galėjo, važiavo į Upytės tradicinių amatų centrą, kur patys gaminosi Grabnyčių žvakes, prisijungę prie folkloro ansamblio „Upytės Vešeta“ repeticijos šoko ir kartu dainavo. Visi linksmai praleido laiką ir su didžiausiais išpūdziais grįžo namo. O vasario 2 d. Grabnyčioms į bažnyčią atvyko ne su pirktomis žvakėmis, bet su savo pasigamintomis tą linksmą ketvirtadienio vakarą.

Įtraukiantis Grabnyčių žvakių gaminimo procesas Upytės tradicinių amatų centre

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

22. Bažnytiniam žmonėms neskirta sėdėti suoluose

„Simono uošvė gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau apie tai jam pasakė. Jis priešęs pakėlė ją už rankos; karštis paliovė, ir ji galėjo jiems patarnauti.“ (Mk 1, 30–31)

Pirmuosius keletą metų Gimimo parapijoje didelį dėmesį skyrėme skaičiams. Smulkmeniškai skaičiuodavome apsilankančius Mišiose ir pirmadienio rytą su dar didesniu rūpesčiu lygindavome tuos skaičius su praėjusių sekmadienių skaičiais. Kiekvieną kartą, kai skaičiai augdavo, mūsų širdys džiūgavdavo, ir kaskart, kai jie krisdavo, mūsų dvasia nuliūsdavo. Tuos skaičius primdavome labai rimtai ir asmeniškai – labai asmeniškai. O nereikėjo. Daugelį savaičių iš eilės apsilankančiųjų

skaičius nieko nepasako. Nesupratome, kad tie skaičiai skirsis dėl tūkstančio priežasčių, nieko bendro neturinčių su mumis. Mums reikėjo žiūrėti į metinius skaičius, dešimtmečių skaičius, o ne į kiekvienos savaitės.

Po viso šito, jeigu būtumėte mums pasakę, kad vėliau mes priimsime sprendimą ištraukti žmones iš suolų, būtume iš jūsų pasijuokę. Visa mūsų energija buvo skirta stengtis pritraukti žmones į suolus ir juos *juose išlaikyti*. Tai darydami buvome tik pusiau teisūs.

Žinoma, kad privalu daryti viską, ką gali, kad žmonės ateitų į bažnyčią, ypatingai jos nelankantys. Tačiau kada kažką pasodini į suolą, tikslas nėra jį arba ją ten išlaikyti iki antrojo Jėzaus atėjimo. Jūsų tikslas turėtų būti padėti tam žmogui praaugti įprasto religijos vartotojo mentalitetą per tarnavimą.

Nenorime, kad mūsų bendruomenė augtų tik skaičiumi (kuo daugiau žmonių suoluose), norime, kad mūsų bendruomenė augtų brandumu (kuo daugiau parapijiečių, įsitraukusių į tarnystes). Norime augti į plotį (didesnis skaičius) ir į gylį (didesnis įsipareigojimas). Norime ir to, ir to. Norime, kad kiekvienas narys tarnautų.

Štai kodėl dėjome milžiniškas pastangas, kad beveik visos mūsų tarnavimo galimybės būtų lengvai suprantamos ir prieinamos, kad kiekvienas galėtų į jas įsitraukti. Parapijiečiai suoluose meldžiasi ir garbina Dievą, o tada jie atsikelia iš suolų ir eina tarnauti. Mokiniai tą ir daro – garbina ir tarnauja.

Štai keletas dalykų, kuriuos jūs galite daryti:

Padarykite tarnytes prieinamas

Mes tai darome sutrumpindami įsipareigojimo laiką, reikalingą pradėti tarnauti. Pradžioje prašome žmones įsipareigoti ateiti tik vieną kartą. Jie gali pabandyti tam tikrą tarnystę be įsipareigojimo likti joje. Pastebėjome, kad didžioji dauguma žmonių, kurie pabando „vieną kartą“, galiausiai įsitraukia į tą tarnystę po pirmojo karto.

Padarykite tarnystę nesudėtinga

Dauguma mūsų savanoriškų tarnysčių nereikalauja sudėtingo pasirėngimo ir tai gali būti kavos pilstymas arba durų atidarymas. Žinoma, mes turime ir labiau komplikuoatų tarnysčių (juk pas mus yra ir parapijinė mokykla), bet dažniausiai pakviečiame žmones pradėti nuo kažko labai paprasto.

..... Tęsinys kitame numeryje .....

KODĖL TRŪKSTA KUNIGŲ?

kun. Gediminas Jankūnas

Ar jų tikrai trūksta? Į klausimą atsakau klausimu. O gydytojų šiandien netrūksta? O mokytojų, o socialinių darbuotojų ar slaugytojų? O darnių, neišsiskyrusių šeimų ar netrūksta? Jeigu atsakymas teigiamas, tuomet turėtų paaiškėti, kad kunigų trūkumas nėra kokia nors išskirtinė mūsų laikmečio bėda. Greičiau tai tik dar vienas pavyzdys, kad dabartinėje vartotojiškoje visuomenėje tarnystės ir pasiaukojimo kitam žmogui specialybės nėra populiarios.

Man atrodo, kad šiandien labiau nei kunigų trūksta sąmoningų ir tikrų tikinčiųjų. Ką turiu galvoje? Ogi tai, kad nori nenori turime pripažinti, kad šiandienis pasaulis, konkrečiai gyvenimas Lietuvoje, yra pasikeitęs. Šį smarkų pasikeitimą įtakojo daug faktorių, kaip antai: nepriklausomybės atgavimas, demokratijos kūrimasis, laisvoji rinka, įstojimas į NATO, o ypač į Europos Sąjungą. Tačiau nereikėtų apsiriboti vien politika,

Padarykite tarnytes savo parapijos kasdienio gyvenimo dalimi

Kad taip atsitiktų, jūs turite apie tai kalbėti. Kai klebonas nuolatos ir sistemingai kalba apie tarnavimo svarbą, bažnytiniai žmonės pakils iš suolų.

Kun. Michael: *Neseniai parapijoje kviesdamas įsitraukti į tarnytes sakiau: „Turite atsikelti iš suolų ir pradėti tarnauti. Arba atsikelti iš suolų ir atiduoti savo vietą kitiems, kurie norės būti mokiniais.“ Taip, po šios kalbos liko keletas tuščių vietų, tačiau daugiau nei septyni šimtai žmonių tą dieną užsirašė įvairioms tarnystėms.*

Evangelija pasakoja, kad vienas iš pirmųjų Jėzaus stebuklų buvo Petro uošvės išgydymas. Raštai nesako mums, ar Petras už tai jam padėjo. Svarbu yra tai, kad žmonės, kurie susitiko su Jėzumi, buvo išgydyti ir perkeisti, jie tapo kitokie, nei buvo prieš tai. Jie tapo įsitraukiantys. Kaip ir Petro uošvę, tikras susitikimas su Jėzumi veda į tarnavimą.

žmonių gyvensena taipogi pakito. Televizija su savo kanalų įvairove, internetas, mobilusis ryšys, paslaptinę ir tolimą pasaulį padarė ranka pasiekiamą. Vadiname tai globalizacija ar kaip kitaip, bet susidaro įspūdis, kad gyvename viename dideliame kaime, kur visi viską žino, bet kartu ir niekas niekam ir niekas niekuo konkrečiai nebesirūpina. Aš, ir, žinoma, ne tik aš, išvelgiu žmogiškojo gyvenimo turinio krizę. Vyksta daug judėjimo, daug šurmulio, daug pokyčių, o kryptis – neaiški. Kryptis juk nustatoma proto ir širdies santykių, o kas jeigu protas ir širdis jau seniai nebesąveikauja. Dažnai esame savo instinktų, silpnųjų ir joms pataikujančios reklamos aukos.

Žmogus nėra tik kūniška būtybė, galinti vien tenkintis išoriniu komfortu, kurio, beje, mūsų kasdienoje gausėja.

Žmogus yra ir dvasinė būtybė, turinti savitus poreikius. Ar begalinį žmogaus dvasios turinį galime užpildyti pi-giu koncertiniu triukšmu? Ar tikrus žmogiškuosius san-tykius gali atvaizduoti realybės šou vykstanti vaidyba? Ar tikrai dvasios ramybei patirti užtenka „maximinių“ žvakelių, smilkalų, ir kitokių niekučių? Užpildyti žmogaus dvasios turinį tuo, kas tikrai svarbu ir reika-linga, labai sunku, o lengva – užversti šiukšlėmis ir ki-tais griozdais. Čia jau tikėjimo sritis, ir ne kokio nors „kermošinio“ ar proginio – netgi sakyčiau sekmadien-inio, – bet kasdienio tikėjimo sritis. O žmonių, kuriems tikėjimas yra kasdienybės realybė, kaip miegas ar valgis, Lietuvoje, ypač dabar, trūksta.

Jūs kalbate, kad trūksta kunigų, kad parapijos aptar-naujamos, kad jose mažėja žmonių – ir tas tiesa. Bet kodėl taip neturėtų būti esamomis sąlygomis? Ar bažnyčia yra kokia izoliuota nuo laiko tėkmės institucija, kuri, kartą užprogramuota, niekada nekinta? Taip, Bažnyčia turi savo dievišką-nekintamą pusę, bet tuo pat metu turi ir žmogiškąją, kuri atspindi dabartinio gyvenimo realijas. Kokie mes, tokia ir mūsų valdžia. Kokie mūsų dvasiniai poreikiai, tiek ir turime kunigų jiems tenkinti. Bet Jūs sakysite – mes norime geresnės valdžios, mes norime daugiau kunigų. O iš kur juos paimti, ar ne iš tos pačios visuomenės, kurioje gyvename taip, kaip gyvename? Tikriausiai būtų gerai pasiūsti desantą kunigų į mūsų kraštą ir taip tikėtis, kad atgis žmonių dvasinis gyveni-mas, tačiau tuo pat metu turime pripažinti, kad tai nere-alus sprendimas. Realybė yra tokia, kad kunigų turime tiek ir tokių, kiek ir kokie esame mes patys, tikintieji.

Šiandien miestų ir ypač kaimų parapijose trūksta kunigų, parapijos nori, kad jose būtų gyvenantis, o ne atvažiuojantis kunigas. Čia gražūs ir teisėti norai. Bet ar visada realiai tokių aptarnaujamų parapijų tikintieji ver-

tina savo galimybes išlaikyti jų tarpe gyvenantį kunigą. Ar dažnai nenutinka taip, kad gyvename ne šiandiena, o praeities prisiminimais, kuomet parapija buvo jauna ir klestinti? Joje gyveno ir vaikus augino gausios tradicinės šeimos. Šiandien ne viename bažnytkaimyje rasi tuščius namus arba po vieną gyvenančius senokus, kurie, kad ir labai norėdami, nebegali padėti klebonui rūpintis para-pijos pastatais, aplinka. Atvažiuojantys, dažniausiai iš miestų, savaitgaliais arba vasaromis vaikai ir vaikaičiai neklausia, kaip bažnyčia išsilaikė ir kiek žmonių joje lankėsi šaltais ir drėgnais žiemos mėnesiais. Man, jau-nam kunigui, kartais atrodo, kad esu paskirtas rūpintis bažnyčios ir kitų pastatų stogais ir sienomis, pastatų, kurie vargiai kam betarnauja ir tik yra likę kaip garsios parapijos praeities reliktai. Gerai, kad Krekenavos ir Upytės parapijose atsirado žmonių, kurie suprato, kad bažnyčios pirmiausia reikia jiems, o ne klebonui. Ge-rai ir tai, kad Krekenavos ir Upytės parapijose yra dar žmonių, galinčių nuolat, ištisus metus jomis rūpintis. Bet ką daryti toms parapijoms, kurios teturi vieną kleboną ir didelius norus?!. Pastatų remontas ir jų priežiūra, ypač nesant tinkamo finansavimo ir specialistų pagal-bos, gali atšaldyti ir patį kunigą nuo dvasinio gyvenimo praktikos. Čia, žinoma, ne pati pagrindinė, bet viena iš svarbių priežasčių, kodėl jauni žmonės nesirenka dvasi-ninko kelio.

Klausiame, kaip reikia spręsti šią problemą? Atsaky-mas vienas. Kiekvieno iš mūsų gyvenime turi atsirasti daugiau vietos tikėjimui, Dievui, maldai, t. y. proto ir širdies dalykams, o tada ir žinosime, kam iš tiesų reika-lingi kunigai ir Bažnyčia, ką reiškia kasdienis tikėjimo gyvenimas ir, svarbiausia, vėl turėsime kryptį, kuri ves ne į praeinantį, kad ir ne nieką, bet lydės, kantriai ir ištikimai, link amžinos draugystės su Dievu.

KREKENAVOS PARAPIJOS 2019 M. FINANSINĖ ATASKAITA

Krekenavos parapijos ekonominių reikalų taryba

2019-uosius finansinius metus pasitikome turėdami **2 904,40 EUR** kasoje ir **1 998,47 EUR** banko sąskaitose Pa-rapijos bendrosios pajamos 2019 metais – **88 321,37 EUR**. Pajamos iš rinkliavų – 30 675,10 EUR. Įvairaus pobūdžio aukos (Žolinės atleidams, jaunimo stovyklai, dovanai Jėzui, už žvakes ir spaudinius, laikraštėlių, kalėdaičius ir kt.) sudarė 13 055,14 EUR. Šiais metais įvykdėme vieną projektą, kurį finansavo Panevėžio rajono savivaldybė, pervesdama į parapijos sąskaitą 5 000 EUR, už kuriuos buvo apšildyti klebonijos pamatai ir sienos, uždėtas tinko dekoras ir nudažytas fasadas. Paramos lėšų šiems darbams nepakako, teko naudotis parapijos lėšomis apmokėti dar-bams. Parapija šiemet gražino paskutinę dalį (3 000 EUR) iš 2017 metų skolos Panevėžio vyskupijos kurijai, kuri buvo reikalinga padengti paruošiamųjų dokumentų bazilikos renovacijos projektui išlaidas. Aukos už šv. Mi-šias sudarė 20 488,06 EUR ir aukos už patarnavimus (krikštai, santuokos, laidotuvės ir kt.) – 10 313,01 EUR. 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio – 1969,61 EUR. Kitos pajamos (aukos už „Vilties“ ir kitas parapijos namų sales) – 5 228,14 EUR. Taigi, 2019 metų Krekenavos

parapijos išde buvo **93 224,24 EUR**.

Parapijos išlaidas 2019-aisiais finansiniais metais sudarė **91 433,95 EUR**.

Parapijos personalo (klebono, parapijos referentės-buhalterės, vargonininko, parapijos namų administrato-rės, klebonijos ir bazilikos ekonomės, ūkvedžio, svetainės ir laikraštėlio redaktorės) ir pavaduojančių darbuoto-jų išlaikymas – 26 633,04 EUR, įmokos SODRAI – 3 783,38 EUR. Pastatų išlaikymas (elektra, vanduo, komu-naliniai mokesčiai) – 6 524,70 EUR. Statybos ir remon-to darbai (įvairios statybinės medžiagos, dažai, šiltinimo medžiagos, ir kt.) – 19 386,34 EUR. Karitatyvinei ir sielovadinei veiklai (katalikiškai spaudai, Carito, ka-techezės veikloms, laikraštėliui) išleista 4 761,96 EUR. 745,49 EUR skirti liturgijai reikalingiems reikmenims įsigyti. Ilgalaikio turto nupirka už 2 853,17 EUR. Įvairių paslaugų (Telia, Mezon interneto, prietaisų patikros, vandens tiekimo, kilimėlių keitimo ir kt.) išlaidoms padengti išleista 3 221,34 EUR. Įvairaus trumpalaikio naudojimo prekių, raštinės prekių įsigijimui ir kitiems būtiniesiems poreikiams panaudota 1 144,11 EUR. Vysku-

pijos nustatytioms rinkliavoms (pagalba seminarijai, šv. Petro skatikas, Šventajai Žemei, misijoms) bei suteiktai paramai atiteko 2 685,02 EUR. Draudimui išleista 1 888,74 EUR. Kasmėnesiniams Švč. Mergelės Marijos atleidams ir didiesiems Žolinės atleidams buvo išleista 9 112,03 EUR. Kitos išlaidos, kurias sunku priskirti kuriai nors iš anksčiau paminėtų kategorijų, bet kurios taip pat buvo parapijai būtinos, sudarė 9 112,03 EUR. Šios išlaidos dažniausiai apima švenčių organizavimo, maitinimo, kuro, automobilio išlaikymo, vaikų ir jaunimo savaitgalių, susitikimų bei stovyklų kaštus ir tenkina kasdienius parapijos poreikius.

Pinigų likutis metų pabaigoje kasoje ir banke – **2 166,29 EUR**.

VADAKTĒLIŲ PARAPIJOS 2019 M. FINANSINĖ ATASKAITA

Metų pradžios likutis buvo **959,87 EUR** (872,79 EUR kasoje ir 87,08 EUR banko sąskaitoje). 2019 m. gauta **2 037,64 EUR** pajamų. Iš jų 1 309,74 EUR – rinkliavos, 626 EUR – aukos už Mišias ir patarnavimus, 50 EUR – bažnyčiai ir kitos aukos, 51,90 EUR – 2 % nuo gyventojų pajamų mokesčio.

Viso išleista **1 953,46 EUR**. Darbuotojų išlaikymui skir-

Kartu su mūsų parapijos klebonu kun. Gediminu džiaugiamės ir dėkojame, kad parapijiečių ir kitų geradarių žmonių dėka 2019-uosius finansinius metus baigėme ne tuščiu išdu, tačiau nerimą kelia ženkliai sumažėjusios pajamos, kurios parapijai yra gyvybiškai svarbios kiekvieną mėnesį padengti turimas išlaidas. Persikėlus į laikinuosius maldos namus sumažėjo žmonių skaičius savaitgalio šv. Mišiose, mažiau turime maldos intencijų, rečiau renkama į sales metinėms ir geduliniams pietums. Tebevykstant bazilikos renovacijos darbams ir besinaudojant laikiniais maldos namais didžiąją 2020-ųjų metų dalį, tikimės parapijiečių supratimo ir paramos išlaikant ir paremiant savąją parapiją šiuo nelengvu pokyčių metu.

ta 150 EUR. Pastatų išlaikymo mokesčiai, paslaugų pirkti- mai ir draudimas sudarė 235,25 EUR. Vargonų remontui buvo išleista 200 EUR. 1 072,12 EUR sudarė organizacinės atleidų išlaidos, kuras, automobilio išlaikymas, aplinkos ir patalpų tvarkymo darbai ir tam reikalingos prekės. Kurijai buvo pervesta rinkliava Šventajai Žemei – 165,20 EUR. Pinigų likutis metų pabaigoje – **1 144,05 EUR**.

UPYTĖS PARAPIJOS 2019 M. FINANSINĖ ATASKAITA

2019 metus pradėjome su **4 745,67 EUR** likučiu (3 620,56 EUR kasoje ir 1 125,11 EUR banko sąskaitose). Parapijos pajamos 2019 m. sudarė **25 475,80 EUR**. Iš jų 215,00 EUR pervedė Panevėžio rajono savivaldybė „Remti bendruomeninę veiklą savivaldybėse“ smulkaus remonto darbams sumokėti parapijos namuose. Rinkliavos – 9 961,44 EUR, aukos už šv. Mišias ir patarnavimus – 10 430,50 EUR; aukos bažnyčiai, už žvakes, kalėdačius, spaudinius – 2 090,83 EUR, už naudojimąsi parapijos namų salėmis – 1 965 EUR. Pajamos iš 2 % gyventojų pajamų mokesčio – 608,03 EUR.

Viso išleista **25 890,69 EUR**. Parapijos darbuotojų (klebono, pavaduojančių kunigų, sielovados pagalbinin-

kės, zakristijono-ūkvedžio, vargonininkės) išlaikymui – 14 628,46 EUR. Privalomo socialinio draudimo įmokoms (Sodrai) – 1 318,07 EUR. 739,00 EUR įvairios rinkliavos ir bažnytiniai mokesčiai (šv. Petro skatikas, katalikų žiniasklaidai, misijoms, Kunigų rėmimo fondui, Caritui, seminarijai); taip pat įvairaus ilgalaikio ir trumpalaikio turto įsigijimui (dulkių siurblys bažnyčiai, indaplovė parapijos namams, nešiojamas kompiuteris parapijai, žvakutės, darbo įrankiai ir kt.) išleista 3 629,13 EUR; katalikiškai spaudai 409,02 EUR; 182,10 EUR išleista veiklai su patarnautojais. 1 196,97 EUR skirta mokesčiams už elektrą, vandenį, šiukšlių išvežimą ir turto draudimo išlaidoms.

2019 m. gruodžio ir 2020 m. sausio mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (12-01)	118,49	122,00	
Sekmadienis (12-08) (Caritui)	162,36	223,00	-
Sekmadienis (Švč. M. Marijos atleidai) (12-15)	284,50	132,00	-
Sekmadienis (12-22)	307,50	200,00	-
Piemenėlių šv. Mišios (12-24)	1 369,34	-	-
Kalėdų ryto šv. Mišios (12-25)	472,50	600,00	182,00
Sekmadienis (12-29)	181,20	140,00	-
RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (01-05)	246,82	136,00	-
Sekmadienis (01-12)	298,30	191,00	-
Švč. M. Marijos atleidai (01-15)	92,00	-	-
Sekmadienis (01-19)	258,10	138,00	-
Sekmadienis (01-26)	333,82	177,00	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje (laikinai – parapijos namuose)

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis

11 val. Švč. Sakramento adoracija, 12 val. šv. Mišios

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Kovo 1 d. 14 val. I gavėnios sekmadienis

Balandžio 10 d. 18 val. Didžiojo Penktadienio pamaldos

Balandžio 12 d. 12 val. Viešpaties Prisikėlimas – Velykos

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

šąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos ir Upytės parapijų ūkvedys

Gediminas Kaspariūnas, tel. 8 688 91390

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatore

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

šąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVMĮ, tel. 8 616 39715

Sielovados pagalbininkė budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais
15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius: Algirdas Poguzinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Poguzinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius:

Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

2019 m. gruodį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Irena Vitkauskienė, 69 m.

Adolfas Bandžiulis, 70 m.

Aldona Petrauskienė, 80 m.

Upytės parapijoje

Romualdas Savičius, 63 m.

2020 m. sausį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Ona Ambraškaitė, 85 m.

Vytas Plačakis, 65 m.

Vytautas Giedraitis, 76 m.

Albertas Jasinskas, 73 m.

Bronius Jonas Kalvelis, 74 m.

Linutė Valantinienė, 53 m.

Irena Barauskienė, 85 m.

Vanda Bankauskienė, 89 m.

Benedikta Sarafinienė, 92 m.

Upytės parapijoje

Vytautas Petronis, 68 m.

Stasė Mitešiūnienė, 77 m.

Prisiminkime Juos maldose.

2019 m. gruodį pakrikštytieji

Upytės parapijoje

Viltė Emilija Mejeraitė

Tajus Jokūbas Mejeras

2019 metų parapijų statistika

	Krekenavoje	Upytėje	Vadaktėliuose
Pakrikštyta	39	11	2
Priėmė Pirmąją Šv. Komuniją	14	-	-
Priėmė Sutvirtinimo sakramentą	-	-	-
Palaiminta santuokų	11	1	-
Palaidota	40	20	-
Aplankyta ligonių	120	4	-

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas.

Kitą numerį numatoma išleisti iki balandžio 5 d.

Laikraščelio redakcijos el. pašto adresas

bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!